

UCHWAŁA NR IV.38.2024
RADY MIEJSKIEJ W BIAŁEJ

z dnia 31 lipca 2024 r.

w sprawie stwierdzenia braku właściwości Rady Miejskiej w Białej do rozpatrzenia skargi

Na podstawie art.18b ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609 i 721) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), Rada Miejska w Białej uchwala, co następuje:

§ 1. Stwierdza się brak właściwości Rady Miejskiej w Białej do rozpatrzenia skargi z dnia 4 lipca 2024 r. o nr OR.1510.4.2024.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Miejskiej w Białej, zobowiązując do przesłania skarżącemu odpisu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady

Justyna Czaja

Uzasadnienie

do uchwały nr IV.38.2024 Rady Miejskiej w Białej z dnia 31 lipca 2024 r.

W dniu 4 lipca 2024 r. do Przewodniczącej Rady Miejskiej w Białej wpłynęła skarga dotycząca przycięcia gałęzi na nieruchomości, przekroczenia granic własności gruntu oraz innych zarzucanych naruszeń prawa własności przez sąsiada. Zgodnie z § 131 Statutu Gminy Biała uchwalonego uchwałą Nr XIV.182.2012 z dnia 28 czerwca 2012 r. ze zm. Przewodnicząca Rady Miejskiej w Białej w dniu 5 lipca 2024 r. przekazała kserokopię skargi Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Białej, celem przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji zwołała na dzień 15 lipca br. posiedzenie komisji celem zbadania zasadności zarzutów podniesionych w skardze.

W wyniku przeprowadzonych czynności Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Białej stwierdziła co następuje:

Zgodnie z art. 144 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (dalej: k.c.), właściciel nieruchomości powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które by zakłócały korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych.

Powyższy przepis i następne Kodeksu cywilnego, regulują tzw. prawo sąsiedzkie, które obejmuje różne aspekty korzystania z sąsiadujących ze sobą nieruchomości. Jednym z najbardziej podstawowych zagadnień prawa sąsiedzkiego są immisje. Immisje to termin, którym określa się zachowania mające miejsce na nieruchomości własnej (wyjściowej), lecz oddziałujące na nieruchomość lub nieruchomości sąsiednie. Immisje są dozwolone, jeżeli nie przekraczają przeciętnej miary wynikającej ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości oraz ze stosunków miejscowych (M. Habdas [w:] Kodeks cywilny. Komentarz. Tom II. Własność i inne prawa rzeczowe (art. 126-352), red. M. Frasz, Warszawa 2018). W razie zaistnienia niedozwolonych immisji, osobie nimi dotkniętej przysługuje roszczenie na drodze cywilnej - wystąpienie do właściwego Sądu Rejonowego - z żądaniem o zaniechanie naruszeń i przywrócenie stanu zgodnego z prawem.

Zgodnie z art. 19 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (k.p.a.), organy administracji publicznej przestrzegają z urzędu swojej właściwości rzeczowej i miejscowej; natomiast w myśl art. 20 k.p.a. właściwość rzeczową ustala się według przepisów o zakresie działania danego organu.

W świetle art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, rada miejska rozpatruje skargi na działania burmistrza i gminnych jednostek organizacyjnych, a także wnioski i petycje składane przez obywateli.

Z powyższego wynika, iż tzw. spory sąsiedzkie mają charakter spraw cywilnych, które podlegają rozstrzygnięciu Sądów powszechnych, a Rada Miejska nie posiada właściwości do rozpatrzenia przedmiotowej sprawy.

W orzecznictwie wskazuje się, iż kompetencja dotycząca uznania się za organ niewłaściwy do rozpatrzenia skargi, wniosku, czy petycji, również przynależy do rady gminy, co wymaga wyrażenia woli przez ten organ w formie uchwały, czyli w sposób właściwych dla organu kolegialnego (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 8 lipca 2021 r., sygn. akt IV SA/Po 285/21).